

WOO-II.420.5.2022.JS.9

Zawiadomienie

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), dalej *k.p.a.*, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.), dalej *ustawy ooś*, zawiadamiam strony postępowania o wydanym 15 września 2023 r. przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu postanowieniu odmawiającym wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 25 stycznia 2013 r. znak: WOO-II.4202.1.2011.JS o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie po trasie linii zdemontowanej nowej linii napowietrznej 110 kV Wronki-Czarnków ZPP. Treść postanowienia podaję niżej.

Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło jego udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu.

Publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie zawiadomienia w Biuletynie Informacji Publicznej nastąpiło w dniu 21.09...... 2023 r.

Art. 49 § 1 k.p.a. Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

wArt. 49 § 2 k.p.a. Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 74 ust. 3 ustawy ooś Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego.

z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Poznaniu
Zbigniew Gołębiewski
Kierownik Oddziału
Decyzji o Środowiskowych Uwarunkowaniach
i Przedsięwzięć Liniowych
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

WOO-II.420.5.2022.JS.8

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), po ponownym rozpatrzeniu wniosku z 10 lutego 2022 r. ENEA Operator Sp. z o.o. działającej przez pełnomocników radcę prawnego Teresę Ratuszyńską i radcę prawnego Karola Batora

odmawiam

wyjaśnienia wątpliwości co do treści decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 25 stycznia 2013 r. znak: WOO-II.4202.1.2011.JS o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie po trasie linii zdemontowanej nowej linii napowietrznej 110 kV Wronki-Czarnków ZPP.

UZASADNIENIE

Pismem z 10 lutego 2022 r. radca prawny Karol Bator (wskazany do doręczeń) reprezentujący ENEA Operator Sp. z o.o. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, dalej *Regionalny Dyrektor*, o wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji *Regionalnego Dyrektora* z 25 stycznia 2013 r. znak: WOO-II.4202.1.2011.JS o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie po trasie linii zdemontowanej nowej linii napowietrznej 110 kV Wronki-Czarnków ZPP, dalej *decyzja ooś*.

Pismem z 14 marca 2022 r. znak: WOO-II.420.5.2022.JS.1 *Regionalny Dyrektor* wezwał pana Karola Batora do przedłożenia potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej za przedłożone pełnomocnictwa w sprawie. 28 marca 2022 r. pełnomocnik przedłożył wymagane uzupełnienie wniosku.

Pełnomocnik wniósł o wyjaśnienie wątpliwości co do treści *decyzji ooś*, w zakresie pkt. 2.1 tej decyzji, poprzez wyjaśnienie:

- 1) czy zgodnie z *decyzją ooś* Inwestor powinien w strefie 19,2 m wzdłuż przedsięwzięcia (po 9,6 m od osi linii w każdą stronę) utworzyć pas technologiczny, do którego winien uzyskać tytuł prawny, przy czym utworzony pas technologiczny nie musi obejmować całej szerokości tej strefy,

czy ewentualnie:

- 2) zgodnie z *decyzją ooś* Inwestor powinien w strefie 19,2 m wzdłuż przedsięwzięcia (po 9,6 m od osi linii w każdą stronę) utworzyć pas technologiczny, do którego winien uzyskać tytuł prawny, i ten pas technologiczny powinien rozciągać się na całą szerokość strefy, a więc na szerokość 19,2 m.

Postanowieniem z 29 kwietnia 2022 r. znak: WOO-II.420.5.2022.JS.2 *Regionalny Dyrektor* wyjaśnił wątpliwości co do treści *decyzji ooś*. Pismem z 16 maja 2022 r. pełnomocnik Wnioskodawcy złożył zażalenie na postanowienie *Regionalnego Dyrektora*. Pismem z 26 maja 2022 r. znak: WOO-II.420.5.2022.JS.5 *Regionalny Dyrektor* przesłał zażalenie wraz z aktami sprawy do organu II instancji. Postanowieniem z 30 maja 2023 r. znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.21.2022.BL.2 Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uchylił ww. postanowienie oraz przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. 16 sierpnia 2023 r. do *Regionalnego Dyrektora* wpłynęły akta sprawy przekazane przez organ II instancji.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w swoim rozstrzygnięciu z 30 maja 2023 znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.21.2022.BL.2 wskazał na konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, w szczególności wnikliwej weryfikacji wniosku ENEA Operator Sp. z o.o. z 10 lutego 2022 r. w celu prawidłowego określenia, czy zachodzą przesłanki uprawniające do wydania postanowienia wyjaśniającego albo odmawiającego wyjaśnienia wątpliwości co do treści *decyzji ooś* na podstawie art. 113 § 2 *k.p.a.*

Mając na uwadze ww. wskazania, *Regionalny Dyrektor* stwierdza co następuje.

Wątpliwość jaką wskazuje Wnioskodawca w treści *decyzji ooś* można sprowadzić do pytania czy pas technologiczny winien mieć szerokość 19,2 m czy też może być węższy.

Uzasadniając tę wątpliwość Wnioskodawca powołuje się na postępowanie toczące się na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, tj. w przedmiocie o ustalenie odszkodowania w związku z ograniczeniem sposobu korzystania jednej z nieruchomości polegającym na założeniu i przeprowadzeniu jednotorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji Czarnków ZPP-Wronki. Starosta Szamotulski 4 lutego 2022 r. znak: 6821.43.2021 wydał w tej sprawie postanowienie zawieszające postępowanie administracyjne, bowiem uznał, że rozstrzygnięcie skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2019 r. sygn. akt IV SA/Po 385/19 jest zagadnieniem wstępnym w toczącej się sprawie.

W przywołanym wyżej wyroku WSA w Poznaniu uchylił decyzję Wojewody Wielkopolskiego utrzymującą decyzję Starosty w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości. W swym wyroku, Sąd stwierdził, że zasadny okazał się zarzut dotyczący rozbieżności pomiędzy szerokością pasa technologicznego wynikającego z decyzji o ograniczeniu sposobu korzystania z nieruchomości (9 m) z szerokością pasa technologicznego przewidzianego w *decyzji ooś* (19,2 m)

Z powyższego Wnioskodawca wywiódł, że na tle treści pkt 2.1 *decyzji ooś* powstały wątpliwości interpretacyjne co do tego jak należy rozumieć nałożony na Inwestora obowiązek pasa technologicznego do którego winien on uzyskać tytuł prawny w kontekście szerokości tego pasa.

Odnosząc się do powyższego, po analizie załączonej do wniosku kopii postanowienia Starosty Szamotulskiego z 4 lutego 2022 r. znak: 6821.43.2021 zawieszającego postępowania w sprawie ustalenia odszkodowania i wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2019 r. sygn. akt IV SA/Po 385/19 (pozyskanego z bazy orzeczeń NSA <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/DD2AF18521>) Regionalny Dyrektor stwierdza, że wbrew twierdzeniu Wnioskodawcy taka wątpliwość nie powstała. WSA w swym wyroku faktycznie uznał za zasadny zarzut strony skarżącej dotyczący niezgodności szerokości ustalonego pasa technologicznego w *decyzji* Starosty (9 m) z szerokością pasa technologicznego przewidzianego w *decyzji* o środowiskowych uwarunkowaniach. Nie oznacza to jednak, że WSA powziął jakiegokolwiek wątpliwości co do treści *decyzji ooś*. W swym uzasadnieniu WSA pisze:

„(...) W *decyzji RDOŚ*, której kopie skarżący przedłożył do akt sprawy w punkcie I.2.1. wskazano, że w strefie 19,2 m wzdłuż przedmiotowego przedsięwzięcia (po 9,6 m od osi linii w każdą stronę) utworzyć pas technologiczny, do którego Inwestor winien uzyskać tytuł prawny. Z uzasadnienia *decyzji* w tym zakresie wynika, że w toku postępowania (...) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wskazał, iż w zasięgu oddziaływania linii w zdeklarowanym na mapie obszarze o szerokości 19,2 m, wzdłuż przedmiotowego przedsięwzięcia (po 9,6 m od osi linii w każdą stronę) nie mogą powstawać nowe budynki mieszkalne, ponadto Inwestor winien posiadać również tytuł prawny do nieruchomości, przez które przebiegać będzie przedmiotowa linia wraz z obszarem (strefą) jej oddziaływania. Skutkiem powyższego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w *decyzji* nałożył na Inwestora obowiązek utworzenia pasa technologicznego, do którego Inwestor winien uzyskać tytuł prawny.

Wobec powyższego wyjaśnienia wymaga zagadnienie dotyczące obowiązku uzyskania tytułu prawnego do terenu, na którym utworzony powinien zostać pas technologiczny o szerokości 19,2 m. Wobec powyższego organ odwoławczy zwróci się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w (...) o szczegółowe wyjaśnienie motywów przyjętego rozstrzygnięcia w *decyzji* z (...) stycznia 2013 r. nakładającego na inwestora obowiązek uzyskania tytułu prawnego do pasa technologicznego o szerokości 19,2 m. W ocenie Sądu rozstrzygnięcie to jest bowiem wiążące także w niniejszym postępowaniu o ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Jakkolwiek Sąd nie wyklucza szczególnych okoliczności i uzasadnienia dla przyjęcia pasa technologicznego (czy pasa technicznego) o szerokości 9 m na potrzeby

przedmiotowej decyzji o ograniczeniu sposobu korzystania z nieruchomości. Zwłaszcza, że w zaskarżonych decyzjach organu I i II instancji brak uzasadnienia dla przyjęcia pasa technologicznego o szerokości 9 m, poza wskazaniem, że przyjęto szerokość wskazaną we wniosku Inwestora. (...).

Należy na marginesie dodać, że WSA wskazuje także, że niezgodność treści decyzji lokalizacyjnej z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach (niezgodność ta miałaby dotyczyć szerokości pasa – w decyzji środowiskowej 19,2 m a w lokalizacyjnej 9 m) podnoszona przez skarżących nie może być przedmiotem ponownej oceny przez Sąd bowiem skarga na decyzję lokalizacyjną została zakończona już wcześniejszym prawomocnym wyrokiem Sądu.

Podsumowując, z wyroku WSA wynika jasno, że Sąd nie ma wątpliwości co do obowiązku nałożonego w pkt 2.1 *decyzji ooś*. Wręcz przeciwnie z przytoczonego powyżej uzasadnienia WSA jasno wynika, że w *decyzji ooś* nałożono „na inwestora obowiązek uzyskania tytułu prawnego do pasa technologicznego o szerokości 19,2 m”. Sąd wskazuje jedynie na rozbieżność szerokości pasa przyjętego w decyzji o ograniczeniu sposobu korzystania z nieruchomości (9 m), a obowiązkiem wynikającym z *decyzji ooś* uzyskania tytułu prawnego do pasa technologicznego o szerokości 19,2 m.

Postanowienie Starosty Szamotulskiego opiera się na wyroku WSA i również nie wskazuje, aby ten organ powziął wątpliwości co to treści *decyzji ooś*. Organ ten wskazał, że ustalenie szerokości pasa ograniczenia ma wpływ na wysokość odszkodowania i dlatego uznał, że rozstrzygnięcie NSA w przedmiocie skargi na wyżej przytaczany wyrok WSA jest zagadnieniem wstępnym w toczącym się przed nim postępowaniu.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz konfrontując treść żądania z treścią pkt 2.1 *decyzji ooś* Regionalny Dyrektor stwierdza, że nie zachodzą obiektywne wątpliwości co do treści rozstrzygnięcia. Cytowany na wstępie zapis *decyzji ooś* jest jasny i w dlatego nie ma przesłanek do wydania postanowienia wyjaśniającego.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 113 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, na niniejsze postanowienie służy zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wniesione, za pośrednictwem *Regionalnego Dyrektora* w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Poznaniu
Miłosława Olejnik

(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Pan Karol Bator, adres do doręczeń: Radca Prawny Karol Bator ELTEL Networks Energetyka S.A. Gutkowo 81D, 11-041 Olsztyn - pełnomocnik Wnioskodawcy
2. Pozostałe strony postępowania - zgodnie z art. 49 k.p.a. (BIP)
3. aa

Do wiadomości:

1. Wielkopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny (ePUAP)